

Informatieblad

In de laatste weken kreeg ik een paar keer te maken met de discussie paus of geen paus, een discussie die eindeloos is. Ik wil in dit voorwoord daarom alleen praktische waarschuwingen geven.

Extremen raken elkaar. Sedisvacantisme, de veronderstelling dat de stoel van Petrus niet bezet is, dat Paus Franciscus niet de legitieme paus is, leidt op den duur naar het andere extreem van het liberalisme. Men raakt aan de H. Kerk ontvreemd en ook ontwend aan de gehoorzaamheid. Het leidt in feite binnen in de geest van het protestantisme.

Er zijn nu mensen, zelfs priesters met de mening van de lege stoel, die katholieke traditionele gelovigen afraden aan de H. Mis bij de Priesterbroederschap St. Pius X deel te nemen, omdat zij Paus Franciscus erkent. Door sommigen wordt deze raad opgevolgd, zonder de vertrouwde dienstdoende priesters te vragen. Mensen die zich altijd in de kapellen en kerken van de FSSPX hebben geheiligd, worden op deze manier omwille van een mening beroofd van de H. Mis, de genade, de H. Communie en de preek. Een priester zelfs die zich hieraan schuldig maakt, dient zijn eigen gelijk en niet God, wijdt zijn eigen schapen en niet de kudde van de Heer. Hij is een valse profeet! Aanbevelen niet meer naar de goede Mis te gaan, is een wrange vrucht die niet van een goede boom kan komen! De satan is degene die de genade van God voor de mensen haat en daarom zelfs de vromen tracht hiervan af te snijden door hun te bekoren met spitsvondigheden (zie op de voorkant de peinzende man in het spinnenweb). Zonder de genade zijn ze veelmeer speelbal. Een zwakke broeder of zuster in het geloof die de Mis achterwege laat en het geloof kwijtraakt is een prooi van de duivel. Wat een verantwoording!

Niet deelnemen aan het H. Misoffer op zon- en feestdagen, terwijl je kunt, is een zware fout die gebiecht moet worden. Omwille van het volgen van een menselijke mening, dat het sedisvacantisme is, worden het goddelijk en kerke-lijk gebod overtreden. Hoewel Christus, die heeft beloofd tot en met het einde met Zijn Kerk te zijn, de mogelijkheid van de traditionele Mis ook in deze tijd heeft gegeven. Met onze verkeersmiddelen kunnen we er naar toe. Alle generaties hebben met Zijn waarborg gelijke kansen de Kerk te vinden. Nu nog is de Kerk voor jong en oud te vinden met haar heiligheid, enigheid, apostoliciteit en universaliteit in haar Traditie! In sedisvacantistische kringen is de eenheid ver te zoeken zoals in het protestantisme. Men vindt er de houding van alles te weten, en een rusteloosheid zonder weerga! Logisch dat dan de vreugde in het geloof wegwijnt, zeker als de ziel niet meer gevoed wordt.

Als er iemand op sterven ligt – het gaat om eeuwigheid – welke priester zal er komen? “God zal zorgen,” zal men zeggen. Veelmeer geldt het woord: “Doe je best, en God doet de rest”. Dus geen eigenwijs oordelend standpunt innemen, maar de voorzichtigheid van Mgr. Lefebvre volgen, trouw zijn aan de Kerk, aan de katholieke plichten – dat is iets waarvan we zeker weten te moeten doen – en wachten, vertrouwend, op betere tijden.

Pater Carlo de Beer

Ze hebben Hem onttroond

Hoofdstuk 28, deel 2 Vaticanium II en de katholieke gemeenschap

Hoe staat het er nu mee? De verklaring van het concilie over de godsdienstvrijheid blijkt eerstens in strijd te zijn met het constante leergezag van de Kerk.¹ Bovendien ligt ze niet in de lijn van de door de laatste pausen gedefinieerde fundamentele rechten.² Verder hebben we zojuist gezien dat ze op geen enkele rationele of geopenbaarde grondslag berust. Tenslotte moeten we nog onderzoeken, of ze overeenstemt met de katholieke beginselen die de betrekkingen tussen Staat en godsdienst regelen.

Grenzen van godsdienstvrijheid

Vaticanium II preciseert allereerst dat de godsdienstvrijheid beperkt moet blijven tot binnen “rechtvaardige grenzen”(DH 1), “volgens de rechtsregels (...) overeenkomstig de objectieve morele orde, die vereist zijn om de rechten van allen doeltreffend te beschermen (...) de waarachtige openbare vrede (...) evenals de beschaving, toekomend aan de openbare zedelijkheid (DH 7).”

Dat is allemaal heel redelijk, maar men gaat niet in op de vraag waar het eigenlijk om gaat, nl. deze: heeft de staat niet de plicht en bijgevolg het recht om de eenheid van de burgers in de ware godsdienst veilig te stellen en de katholieken te beschermen tegen de ergernis en de propaganda van de religieuze dwaling? Is hij alleen daarom al niet verplicht om het uitoefenen van valse erediens ten te beperken en zo nodig zelfs te verbieden?

Toch is dat wel degelijk de leer van de Kerk, met nadruk uiteengezet door Paus Pius IX in “Quanta Cura”, waarin de H. Vader de opvatting veroordeelt van hen die “in strijd met de leer van de H. Schrift, de Kerk en de kerkvaders durven beweren dat de beste regering het bewind is dat aan het gezag niet de taak toekent om door strafmaatregelen de schenders van de katholieke godsdienst in te tomen,

tenzij de openbare orde erom vraagt”. (PIN 39 Dz 1690)

De evidente betekenis van de uitdrukking “schenders van de katholieke godsdienst” is: zij die in het openbaar een andere godsdienst uitoefenen dan de katholieke godsdienst, of die in het openbaar de wetten van de Kerk met voeten treden.

Pius IX leert ons dus dat het bestuur van de staat beter is, als die staat erkent dat hij de openbare uitoefening van dwaalleren tegen moet gaan alleen maar omdat ze onjuist zijn, en niet alleen om de openbare orde te handhaven – alleen maar omdat ze in strijd zijn met de christelijke en katholieke orde van de gemeenschap ... en niet alleen omdat de openbare rust of zedelijkheid erdoor zouden worden aangetast.

Daarom moet men zeggen dat de door het concilie aan de godsdienstvrijheid opgelegde “beperkingen” slechts zand in de ogen zijn om het radicale euvel waaraan ze mank gaan te verbergen, en dat euvel is: er wordt geen rekening meer gehouden met het verschil tussen waarheid en dwaling! Tegen alle billijkheid in wil men hetzelfde recht toekennen aan de ware godsdienst en aan de valse religies, en vervolgens probeert men de schade op kunstmatige manier te beperken door barrières die bij lange na niet voldoen aan de eisen van de katholieke leer. Ik zou die “grenzen” van de godsdienstvrijheid heel goed kunnen vergelijken met de vangrails langs de autowegen die slingerende voertuigen waarover de bestuurders de controle hebben verloren, moeten tegenhouden. Maar het komt er

op de eerste plaats op aan zich ervan te verzekeren dat die bestuurders bereid zijn de verkeersregels te volgen!

Vervalsing van het aardse algemeen welzijn

Laten we nu onze aandacht richten op meer fundamentele fouten van de godsdienstvrijheid.

De conciliaire bewijsvoering berust eigenlijk op een vals personalistisch begrip van het algemeen welzijn, dat herleid wordt tot de som van de particuliere belangen, of, zoals men zegt, tot de eerbiediging van de persoonlijke rechten ten nadele van de te vervullen gemeenschappelijke taak voor Gods meerdere eer en het welzijn van allen. Johannes XXIII heeft in *Pacem in Terris* al de neiging om die eenzijdige en bijgevolg verwrongen opvatting aan te nemen:

“Voor het eigentijdse denken,” schrijft hij, “berust het algemeen welzijn vooral op het beschermen van de rechten en de plichten van de menselijke persoon”.³

Zeker, Pius XII, die tegenover de tegenwoordige vormen van totalitarisme kwam te staan, plaatste er terecht de fundamentele rechten van de menselijke persoon tegenover⁴, maar dat betekent niet dat de katholieke leer daartoe beperkt blijft. Door de waarheid in personalistische zin te beknotten eindigt men tenslotte in het waanzinnige individualisme dat de liberalen in de Kerk hebben weten binnen te brengen. Charles de Koninck (*De la primauté du bien commun contre les personnalismes*)

tes) en Jean Madiran (Le principe de la totalité) hebben onderstreept dat we niet echt tegen het totalitarisme vechten door het individu te verheerlijken, maar door eraan te herinneren dat het ware algemeen welzijn hier op aarde, zelfs indirect, positief gericht is op het welzijn van de Stad Gods hier beneden en in de hemel!

Als de personalisten het recht gaan seculariseren, dan mogen wij niet medeplichtig worden! Met andere woorden en heel concreet: voordat de Staat zich bezig gaat houden met de vraag, of de moslims, de Krishna- en Moon-aanhangers niet al te zeer gekortwiek worden door de wet, moet hij zorgen voor de bescherming van de christelijke ziel van het land, de fundamentele voorwaarde voor het welzijn van een nog christelijke natie.

Een kwestie van accentlegging, zal men zeggen. Neen! Een fundamentele vraag: is de algemene wereldbeschouwing van de katholieke gemeenschap een katholiek leerstuk, ja of nee?

De verwoesting van het publiekrecht van de Kerk

Het ergste van de godsdienstvrijheid van Vaticanum II zijn de gevolgen: de verwoesting van het publiekrecht van de Kerk, de dood van de maatschappelijke heerschappij van Onze Heer Jezus Christus, en tenslotte de godsdienstige onverschilligheid van de mensen. De Kerk kan volgens het concilie in feite nog wel een speciale erkenning van de kant van de Staat genieten, maar zij heeft niet het natuurlijke en voornaamste recht op deze erkenning, zelfs niet in een natie met

Mgr. Lefebvre en Paus Johannes XXIII

een grote katholieke meerderheid. Het is afgelopen met het *beginsel* van de Staat die de katholieke godsdienst belijdt, een principe dat de katholieke gebieden landen gelukkig had gemaakt. Het concilie is het duidelijkst toegepast door de afschaffing van de katholieke staten, door de deconfessionalisering ervan krachtens de beginselen van Vaticanum II en op verzoek van het Vaticaan zelf. Al die katholieke naties (Spanje, Columbia, enz.) zijn verraden door de H. Stoel zelf bij de toepassing van het concilie. Bij de herziening van het concordaat met Italië is de scheiding van Kerk en Staat door kardinaal Casaroli en Johannes Paulus II geprezen als het ideale stelsel!

Zo blijkt de Kerk zich principieel te hebben verlaagd tot het gemene recht dat de Staat aan alle godsdiensten toekent: door een onbeschrijfelijk godslasterlijke daad staat ze nu op voet van

gelijkheid met ketterij, trouweloosheid en afgodendienst. Haar publiekrecht is radicaal vernietigd.

In de leer noch in de praktijk is er iets overgebleven van de vroegere traditionele betrekkingen tussen de burgerlijke maatschappij enerzijds en de Kerk en de andere godsdiensten anderzijds. Die traditie kon aldus worden samengevat: erkenning van de ware godsdienst en eventueel en beperkte tolerantie van andere godsdiensten. Zo bepaalde de “Fuero de los españoles”, het handvest van de fundamentele rechten en plichten van de Spaanse burger van vóór het concilie, heel wijs in zijn artikel 6:

“Het belijden en uitoefenen van de katholieke godsdienst, die de godsdienst van de Spaanse Staat is, zal de officiële bescherming genieten.

Niemand mag worden gehinderd, noch om zijn geloof, noch bij het privé vieren van zijn eredienst. Er worden geen ceremonies of uiterlijke manifestaties toegestaan, behalve die van de staatsgodsdienst”.⁵

Die zeer strikte onverdraagzaamheid ten opzichte van afgescheiden godsdiensten is volkomen gerechtvaardigd: aan de ene kant moet zij (de Kerk) aan de Staat de plicht opleggen tot bescherming van de Kerk en het geloof van haar leden, uit naam van de “cura religionis”, aan de andere kant is de religieuze eenheid van de burgers in het ware geloof een kostbaar en onvervangbaar goed, dat men tot elke prijs moet vasthouden, al was het maar om het tijdelijke algemene welzijn van de katholieke natie.

Dit is wat het door kardinaal Ottaviani ten behoeve van het concilie opgestelde schema over de betrekkingen tussen Kerk en Staat uitdrukte. Dat document zette heel eenvoudig de katholieke leer over die kwestie uiteen, een leer die in een katholieke natie integraal kan worden toegepast:

“Zo mag het burgerlijk gezag, evenals het zich gerechtigd acht de openbare zedelijkheid te beschermen, eigenmachtig – ten einde de burgers te beschermen tegen de verleidingen van de dwaling, ten einde de gemeenschap te bewaren in de eenheid van het geloof, dat het opperste goed is en de bron van veelvoudige tijdelijke zegeningen – openbare manifestaties van andere godsdiensten regelen en matigen en de burgers beschermen tegen de verspreiding van valse leerstellingen, die, naar het oordeel van de Kerk, hun eeuwig heil in gevaar brengen”.⁶

De voortdurende verwarring openbaar de verborgen geloofsafval.

De “Fuero de los españoles” staat, zoals we hebben gezien, in besloten kring het uitoefenen van dwalende godsdiensten toe, maar openbare uitingen ervan worden niet toegestaan. Dat is een heel klassieke onderscheiding die *Dignitatis Humanae* heeft geweigerd toe te passen. Het concilie heeft de godsdienstvrijheid gedefinieerd als een persoonlijk recht op godsdienstig gebied, “zowel privé als in het openbaar, alleen of met anderen verenigd”. (DH2) En het conciliedocument rechtvaardigde die weigering van elke onderscheiding aldus: “De sociale natuur van de mens

vereist echter dat hij de innerlijke geloofsbeleving *naar buiten* uitdrukt, dat hij op godsdienstig gebied uitwisseling heeft met anderen en zijn godsdienst *in communautaire vorm* belijdt”. (DH3)

Godsdienst is zonder twijfel een geheel van niet alleen innerlijke handelingen (vroomheid, gebed), maar ook uiterlijke (aanbidding, offer); niet alleen in besloten kring (gezinsgebed), maar ook in het openbaar (godsdienstoefeningen in gebouwen voor de eredienst, zoals kerken; processies, bedevaarten enz.). Maar dat is het probleem niet. Het probleem is te weten om welke godsdienst het gaat: is het de ware of is het een valse? Wat de ware godsdienst betreft, die heeft het recht om al de boven genoemde handelingen te verrichten “met een voorzichtige vrijheid,” zoals Leo XIII het uitdrukt⁷, d.w.z. binnen de perken van de openbare orde, en op gepaste wijze.

Maar bij de handelingen van dwaalleren moet een zorgvuldig onderscheid worden gemaakt. De zuiver *innerlijke* handelingen onttrekken zich van nature aan elke menselijke macht⁸. Maar de uiterlijke privé-handelingen kunnen soms aan de reglementering van een katholieke Staat onderworpen zijn als ze de katholieke orde zouden verstoren; bijv. gebedsbijeenkomsten van niet-katholieken in privéruimten. De *openbare* erediensten tenslotte vallen uit de aard van de zaak onder de wetten die eventueel alle propaganda van de dwaalleer willen verbieden. Maar het concilie kon met die onderscheidingen niet instemmen, immers, het weigerde meteen al de ware godsdienst van de valse religies te onderscheiden. Het weigerde eveneens te

onderscheiden tussen de katholieke, de niet-katholieke-confessionele, de communistische en de pluralistische staten, enz. In het schema van kardinaal Ottaviani echter zijn al die absoluut onontbeerlijke details nauwkeurig uitgewerkt.

Maar, en dat is nu juist het zinloze en goddeloze van het voornemen van het concilie: Vaticanum II heeft een recht willen definiëren dat “op alle potjes past”, onafhankelijk van de waarheid! Daar hadden de vrijmetselaars om gevraagd, en daar was een verborgen afval van de Waarheid die Onze Heer Jezus Christus is.

De dood van het Koningschap van Onze Heer Jezus Christus over de maatschappij

Maar als de staat niet meer erkent dat hij een bijzondere verplichting heeft tegenover de ware godsdienst van de ware God, dan wordt het algemeen welzijn van de burgerlijke maatschappij niet meer bepaald door de hemelse stad van de zaligen en wordt de Stad Gods op aarde, de Kerk, beroofd van haar zegenrijke en unieke invloed op heel het openbare leven! Of men wil of niet, het sociale leven wordt dan buiten de waarheid, buiten de goddelijke wet om geregeld. De maatschappij wordt atheïstisch. Dat is de dood van het Koningschap van Onze Heer Jezus Christus over de maatschappij.

Dat nu heeft Vaticanum II bewerkt, toen Mgr. De Smedt, rapporteur van het schema over de godsdienstvrijheid, tot driemaal toe heeft bevestigd: “De staat

*Mgr. Lefebvre en de Kroatische
Mgr. Šeper, Rome 1963*

is geen bevoegd gezag om een oordeel te geven over de waarheid of onwaarheid op godsdienstig gebied.”⁹

Wat is er afschuwelijker dan een verklaring dat Onze Heer niet meer het recht heeft om te heersen, alleen te heersen, en op alle burgerlijke wetten het stempel te drukken van de wet van het Evangelie! Hoe vaak heeft Pius XII niet zijn veroordeling uitgesproken over zo’n juridisch positivisme¹⁰ dat beweert dat men de rechtsorde van de morele orde moet scheiden, omdat men het onderscheid tussen de ware godsdienst en de valse religies niet zou kunnen uitdrukken in juridische termen! Lees nog eens de “Fuero de los españoles”!

Ergers nog, onovertrefbare goddeloosheid: het concilie heeft gewild dat de Staat, bevrijd van zijn plichten tegenover God, zich er voortaan garant voor

stelt dat aan geen enkele godsdienst “belet wordt om te laten zien door welke speciale eigenschappen haar leer kan bijdragen tot de orde in de maatschappij en tot het doen opleven van heel de menselijke activiteit”. (DH4)

Vaticaanum II nodigt Onze Heer dus uit om de maatschappij te komen organiseren en haar nieuw leven in te blazen samen met Luther, Mohammed en Boeddha!! Dat heeft Johannes Paulus II in Assisi willen verwezenlijken.

Een goddeloze en godslasterlijke opzet!

Vroeger was de vrucht van de eenheid tussen Kerk en katholieke Staat een katholieke maatschappij, de perfecte verwezenlijking van het sociale Koningschap van Onze Heer Jezus Christus. Tegenwoordig brengt de Kerk van Vaticaanum II, verenigd met een Staat die ze als atheïstisch wil zien, uit die overspelige eenheid een pluralistische maatschappij voort, een Babel van godsdiensten, de Stad van het indifferentisme, de vervulling van alle verlangens van de vrijmetselaar!

De heerschappij van het godsdienstig indifferentisme

“Ieder zijn godsdienst!” zegt men, of ook: “De katholieke godsdienst is goed voor katholieken, maar de islam is goed voor moslims”. Dat is het devies van de burgers van de Stad van het indifferentisme. Hoe kunnen ze ook anders denken, als de Kerk van Vaticaanum II hun leert dat andere godsdiensten “in het heilsmysterie niet zonder betekenis en waarde zijn”.¹¹ Hoe kunnen ze de andere godsdiensten anders zien,

als de Staat aan alle dezelfde vrijheid toekent. Godsdienstvrijheid moet bij de mensen onvermijdelijk indifferentisme doen ontstaan. Pius IX veroordeelde in de Syllabus al de volgende stelling:

“Het is niet waar dat de burgerlijke vrijheid van alle godsdiensten, en de volmacht voor allen om alle gedachten openlijk voor iedereen te uiten, de volkeren gemakkelijker tot het bederf van de geest en de goede zeden voert, en de pest van het indifferentisme verspreidt”.¹²

Dat beleven we nu. Sinds de verklaring over de godsdienstvrijheid is de grote meerderheid van de katholieken overreed te geloven dat “de mensen de weg naar het eeuwig heil kunnen vinden en de zaligheid kunnen verkrijgen door het belijden van om het even welke godsdienst”.¹³ Ook in dat opzicht is het plan van de vrijmetselaars in vervulling gegaan. Door een concilie van de katholieke Kerk is het hun gelukt “de grote dwaling van deze tijd ingang te doen vinden, namelijk het op gelijke voet stellen van alle vormen van godsdienst”.¹⁴

Hebben alle concilievaders die hun stem hebben gegeven aan *Dignitatis Humanae* en die met Paulus VI de godsdienstvrijheid hebben verkondigd, zich er wel rekenschap van gegeven dat ze in feite Onze Heer Jezus Christus hebben onttroond door Hem de kroon van Zijn Koningschap over de maatschappij af te rukken? Hebben ze begrepen dat ze Onze Heer Jezus Christus heel concreet de troon van Zijn Godheid hebben ontnomen? Heb-

ben ze begrepen dat ze in navolging van de afvallige naties deze gruwelijke godslastering naar Zijn troon slingerden: “Wij willen niet dat Hij over ons heerst” (*Lc. 19, 14*); “wij hebben geen andere koning dan de keizer” (*Jh. 19, 15*)

Maar Hij lachte om het verwarde gemoepel dat opsteeg uit die vergadering van waanzinnigen. En Hij trok Zijn Geest van hen terug.

1. Hoofdstuk 27, 1e deel.
2. Hoofdstuk 27, 2e deel.
3. .11 april 1963, nr. 61 van de Encycleik.
4. Vgl. speciaal de radioboodschap van Kerstmis 1942.
5. Geciteerd door kardinaal Ottaviani, *L'Eglise et la Cité*, gedrukt door Polyglotte vaticane 1963, blz. 275.
6. Zie de volledige tekst van dat document als aanhangsel van dit werk.
7. *Libertas*, PIN 207.
8. Als men daarvan uitzondert de macht van de Kerk over haar onderdanen, een macht die niet zuiver menselijk is.
9. *Relatio de reemendatione schematis emandati*, 28 mei 1965, document 4 SC.
10. Pius XII, brief van 19-10-1945 voor de XIXe Sociale Week van de Italiaanse katholieken, AAS 37, 274; toespraak *Con vivo compiacimento* van 13-11-1945 tot de rechtbank van de Rota, PIN 1064, 1072.
11. Decreet over de oecumene, *Unitatis Redintegratio* nr 3.
12. Stelling 79.
13. *Syllabus*, veroordeelde stelling 17.
14. Leo XIII, Encycleik *Humanum Genus* over de vrijmetselaars, 20-4-1884.

De Litanie van Onze-Lieve-Vrouw

Dignare me laudare te, Virgo Sacrata.

V. Geerebaert C.ss.R.
(Leuven, St.-Alfonsus-Drukkerij, 1930)

Zetel van Wijsheid, bid voor ons.

Onder de talrijke schriftuurplaatsen waarop deze aanroeping zinspeelt, is de voornaamste ontegensprekelijk deze, waar de troon beschreven wordt van de wijze koning Salomon (*1 Kon. 10, 18-20*).

Welke christen heeft in de Bijbelse geschiedenis niet gehoord van de luister van Salomons paleis? Alles fonkelde daar van goud en kostbaarheden, zodat de woning van de vorst een

wonder was van pracht. Het ligt dan ook voor de hand dat Salomon om zo te zeggen zijn schatten heeft uitgeput om de troon waarop hij in zijn hoge waardigheid van koning zetelde om vorsten te ontvangen en als rechter vonnissen te vellen, zo kostbaar mogelijk te maken. De troon toch was het zinnebeeld van de koninklijke waardigheid.

Die troon van Salomon was dan ook volgens een kunstzinnig plan in het kostbaarste hout uitgevoerd en met goud en ivoor belegd. De Joden toch waren buitengewoon kundig met het bewerken van goud, zoals reeds blijkt uit de geschiedenis van het gouden kalf. Met ivoor waren zij, vóór Salomons tijd, minder vertrouwd. Hoe kan het ook anders? In Palestina waren er geen olifanten en de Joden beschikten dus ook niet over het nodige ivoor om daaraan hun kunstvaardigheid te wijden. Maar dat was voor Salomon, die dingen aandurfde waarvan geen Israeliet tot dan toe had durven dromen, geen bezwaar. Hij knoopte handelsbetrekkingen aan met Indië, het land van de olifanten, en trots voeren zijn sche-

pen uit om met andere schatten van die verre kust ook ivoor naar Palestina te brengen. Zelf konden de Joden het niet bewerken, maar de Feniciërs, hun buren, des te beter. Daarom liet Salomon uit Fenicië bekwame vakmannen komen, die met hun ivoeren kunstwerken de Israëlieten in bewondering brachten.

Salomons troon was dan ook een prachtstuk van goud en ivoor, en zo hoog was hij opgericht dat er een trap van zes treden nodig was om hem te bestijgen. Aan beide kanten stond op elke trede een leeuw van kleinere afmetingen, terwijl twee machtige leeuwen de armen van de troon schraagden. Het geheel bood dan ook zulk een indrukwekkende aanblik, dat God zelf in de H. Schrift getuigt, dat geen oog ooit dergelijk prachtstuk had aanschouwd.

Als iemand zich bij het lezen mocht afvragen: waarom al die uitstalling van pracht en heerlijkheid die aan verkwisting grenst, dan mag hij niet uit het oog verliezen, dat de Israëlieten, onontwikkeld als zij waren, door ui-

terlijk vertoon van pracht en macht tot eerbied voor het gezag moesten bewogen worden. Dat de Joden in Salomons dagen aan de pracht die hun koning ten toon spreidde geen aanstoot namen, leert ons de H. Schrift, want zij deelt ons mee, dat de Israëlieten groot gingen op de rijkdommen van hun vorst.

Is het dan wonder dat de H. Kerk de troon van Salomon, juist om zijn pracht, tot zinnebeeld heeft gekozen van de allerzaligste Maagd Maria? Of was zij door haar ongeëvenaarde zielschoonheid geen waardige troon voor God? Want verliezen wij dit niet uit het oog: stoel, zetel of troon van de Wijsheid heeft geen andere betekenis dan troon van de Godheid. Door het woord wijsheid wordt in de H. Boeken zeer dikwijls God bedoeld en bij voorkeur de tweede Persoon van de Allerheiligste Drie-eenheid. Trouwens, leert ook niet de catechismus, dat vooral de wijsheid aan de Zoon, zoals de macht de Vader en de heiligheid de H. Geest wordt toegeschreven?

Daarom ook roept de H. Petrus Damianus met recht uit: “Jezus Christus, onze Salomon, die niet alleen wijs, maar de wijsheid van de Vader is, die niet alleen vredelievend, maar de vrede zelf is, heeft de onbevleete Maagd Maria tot Zijn troon van genade en heerlijkheid uitgekozen!”

Meermalen ook in de gewijde Boeken wordt God een troon toegekend: “Wie bij de hemel zweert, zweert bij de troon van God en bij Hem die er op zit,” zegt de Verlosser in het H. Evangelie. (*Mt. 23, 22*)

Maria is de waarachtige troon van de Godheid. Toen de ongeschapen Wijsheid had besloten onder de mensen te verschijnen, wilde Zij uit de maagdelijke schoot van Maria een lichaam aannemen. Daarom was Maria niet slechts een stoffelijke troon, waarop een vorst enkel plaats neemt, maar een levende troon die aan het Woord Gods Zijn menselijk wezen, Zijn lichaam en Zijn bloed schonk, opdat Hij vervolgens, reeds vanuit haar schoot ter ver-

overing van de onsterfelijke zielen voor Zijn koninkrijk zou werken.

Het maagdelijk reine, het ongeschonden lichaam van Maria werd dan Gods troon op de dag waarop de aartsengel haar de boodschap bracht van haar uitverkiezing tot Moeder van God en het bleef het maandenlang totdat de eeuwig gezegende dag van Jezus' geboorte over de wereld aanlichtte. Na haar schoot koos Jezus Maria's armen tot Zijn troon, want samen met de menselijke natuur heeft de Godmens al onze zwakheden willen aannemen, als zij maar niet in botsing kwamen met Zijn heiligheid of Zijn verheven zending. Hij wilde als hulpbehoevend kind ter aarde komen, en zoals alle andere kinderen worden gedragen op Zijn Moeders arm. Daarom werd de arm van die overgelukkige Moeder de troon van de eeuwige Wijsheid, zoals ook haar knieën een troon werden, waarvoor de wijzen uit het Oosten zich aanbidde neerbogen om het goddelijk Kind hun hulde te brengen.

Maria, zetel van de eeuwige Wijsheid blijft een onvergankelijke eretitel van de Moeder van de Heer. Op welk tijdstip ook van Jezus' leven, of waar de Verlosser optrad, in de tempel te Jeruzalem, tijdens Zijn rondreizen in Galilea en Judea, tijdens de ontzettende storm op het meer van Genezareth, bij Zijn koninklijke intrede in Jeruzalem, stervende op de top van Calvarië, in eeuwigheid blijft het waar, dat de Godmens door de bemiddeling van Maria tot de zondige wereld kwam. In al de omstandigheden van Zijn leven immers en zelfs in de glorie zetelend aan de rechterhand van Zijn Vader, blijft onze hemelse Moeder de troon van waar de eeuwige Wijsheid tot ons is gekomen. Met de menselijke natuur, die Hij van Maria ontving, heeft Hij gewandeld onder de mensen, heeft Hij de zieken genezen, is Hij goedgeoede rondgetrokken, heeft Hij het Allerheiligste ingesteld, heeft Hij ons vrijgekocht op Calvarië, blijft Hij als Koning heersen over de harten.

Salomons troon was een meesterstuk van rijkdom en kunstzin, maar zijn luister taant en verbleekt bij de troon van Jezus, de allerheiligste Maagd Maria, want haar zielschoonheid was zo verrukkelijk, dat zij een God bewoog om in haar schoot de menselijke natuur aan te nemen. Hoe ook Salomons troon versierd was met goud en ivoor, het blanke ivoor van Maria's ongeschonden zuiverheid en het eeuwig stralende goud van haar liefde waren heerlijker versierselen die haar, de troon van de Wijsheid, tot de schitterendste van alle tronen hebben gemaakt.

Gebed: O Maria, waardige troon van waar Jezus tot ons is gekomen, wil toch met al de wonderbare macht, waarover u beschikt, zorgen, dat Jezus de goddelijke Koning heerst over onze harten, onze huisgezinnen en over geheel de maatschappij. Deel daarom uw bijzondere zegen aan de priesters en missionarissen mee, opdat door hun toewijding, de heerschappij van Christus bevestigd wordt in de harten van Zijn gedoopten en zich steeds verder moge uitbreiden onder de volkeren, die nog steeds onder de macht van satan zuchten. Geef aan die arme verlaten zielen de genade, dat zij Hem spoedig leren kennen en beminnen, die voor hen als martelaar gestorven is aan het kruis, opdat Jezus alleen als Koning heerst over geheel de wereld. Amen.

Oefening: Dagelijks bidden voor de uitbreiding van Jezus' rijk met de mening om telkens, wanneer wij in het Onze Vader bidden "Uw rijk kome", de genade door Maria's voorspraak voor de ongelovige wereld af te smeken.

.... wordt vervolgd ...

M.I. Nieuwsbrief

Bezoek Pater Karl Stehlin aan Nederland

Pater Karl Stehlin is in 1988 priester gewijd in de Priesterbroederschap St. Pius X. Hij is thans overste van het Autonoom Huis Oost Europa en tevens directeur van de Militia Immaculatae, die in 2000 herleefde in de geest en volgens de tekst van de oorspronkelijke statuten. Pater Stehlin brengt Nederland begin maart een bezoek: zondag 8 maart zal hij de H. Mis opdragen in Gerwen en maandag 9 maart in Leiden. In Leiden zal hij tevens een aantal nieuwe leden in de M.I. opnemen. Mochten er nog meer gelovigen geïnteresseerd zijn toe te treden, dan kunnen ze zich melden bij de plaatselijke priester van de FSSPX.

Pater Stehlin

Volle aflaat

Volgens een brief van Paus Pius XI van 18 december 1926 kunnen de leden van de M.I. op diverse dagen een volle aflaat verdienen. De eerstvolgende data zijn:

- 11 februari: het feest van O.L. Vrouw van Lourdes
- 25 maart: het feest van Maria Boodschap

Naast de gewone voorwaarden voor een volle aflaat moet men ook zijn

belofte van blijvende trouw aan de statuten hernieuwen.

M.I.-Inkeerdag

Op zaterdag 15 februari zal er in Antwerpen weer een mini-retraite plaatsvinden voor M.I.-leden en andere belangstellenden. Let op dat men zich tijdig aanmeldt; uiterlijk zondag 9 februari. Voor verdere informatie gelieve contact op te nemen met de priorij in Antwerpen via het emailadres: hemelstraat.info@fsspx.be

Hierna volgt een conferentie van Pater Karl Stehlin, die hij in Jakarta hield en waarin hij de link legt tussen twee grote Mariale heiligen.

Marielle Verbeek

Van de H. Maximiliaan Kolbe naar de H. Louis-Marie Grignon de Montfort

Pater Karl Stehlin

Om Pater Maximiliaan Kolbe, oprichter van de Militia Immaculatae (M.I.), goed te begrijpen, moeten we teruggaan naar de belangrijkste bronnen van zijn inwendig leven: de geschiedenis van zijn thuisland Polen, waar Maria altijd zeer vereerd is geweest, de Wonderdadige Medaille van de Rue du Bac te Parijs, de verschijningen van Maria te Lourdes, maar vooral ook de H. Louis-Marie Grignon de Montfort (Frans priester, stichter van de Montfortanen, 1673-1716). Pater Kolbe zal waarschijnlijk met de geschriften van deze meester kennis hebben gemaakt tijdens zijn studie te Rome, en het zal daarom ook geen toeval zijn dat hij de 28^e april (feestdag van de H. Grignon) tot priester is gewijd.

Pater Kolbe heeft het “Geheim van Maria”, een geschrift van de hand van de H. Grignon, vertaald en in Polen verspreid. In het voorwoord stelde Pater Kolbe een korte biografie op van de H. Grignon en een samenvatting van diens spiritualiteit. Hij legde daarbij de nadruk op de gelijkenis in situatie in de toch verschillende periodes waarin zij beiden leefden: ten tijde van de H. Grignon waren immers de jansenisten de vijanden, heden ten dage zijn het de

H. Grignon de Montfort

vrijmetselaars, maar beiden met een haat voor de ware devotie tot Jezus en Maria.

En we zien ook dat zoals de H. Grignon destijds de grote apostel van Onze Lieve Vrouw Middelaars van alle genade was, Pater Kolbe en de Ridders van de Onbevleete dat nu zijn. Tijdens zijn missies heeft de H. Grignon ontelbare zielen aan de duivel kunnen ontfutselen, evenals Pater Kolbe. Alleen en soms ook verlaten zelfs door hun vrienden waren zij het doelwit van de kwaadaardigheid van de ketters. De H. Grignon en Pater Kolbe hebben echter beiden kracht geput uit hun bron: ze stelden al hun vertrouwen op Onze

Lieve Vrouw en waren haar in alles gehoorzaam, altijd en overal. Alleen ZIJ telde voor hen.

Er is nochtans een nog belangrijkere link tussen deze twee heiligen. Grignon kreeg vast verlichting van 'Boven' toen hij sprak over de rol van Maria in de eindtijd. Op het moment dat de macht van de Draak en zijn dienaars zó groot is dat ze erin lijken te slagen de Kerk te vernietigen en bijna alle mensen mee te slepen op de weg naar de verdoeming, dan komt de Vrouw van de Apocalyps. Zij zal de kop van Satan verpletteren en zijn aanvallen trotseren, vooral door de 'trouwe apostelen van Jezus en Maria op het eind der tijden'. Door deze apostelen ontfutselt zij een ontelbaar aantal zielen aan haar tegenstander. Pater Kolbe vestigt de aandacht van de Ridders van de Onbevleete op de beschrijving van de H. Grignon van deze trouwe dienaars, die geen macht vrezen, die overal gaan waar hun Koningin hen stuurt, die het vuur van de goddelijke liefde verspreiden, de wierook van het gebed in de geest en de mirre van de versterving in het lichaam dragen, het kruis in de rechter- en de rozenkrans in de linkerhand houden en in het hart de namen van Jezus en Maria hebben gegraveerd (Ware Devotie no. 55-59).

Pater Kolbe wil dat de Ridders van de Onbevleete zich identificeren met de apostelen van Jezus en Maria op het einde der tijden: "Ons doel en de middelen om dit ideaal (apostel zijn van Jezus en Maria) te bereiken zijn geheel in overeenstemming met de zienswijze van Louis-Marie. Het grootste verlangen van heel zijn leven was de Onbevleete

O.L. Vrouw van de Apocalyps

te te eren als Koningin van de gehele mensheid, om haar liefde te vestigen in alle kloppende harten van de mensen”.

Om deze reden hebben, naar de wens van Pater Kolbe, alle inwoners van de Stad van de Onbevleete, die hij oprichtte zowel in Polen als in Japan, de toewijding aan Maria volgens de H. Grignon gedaan. Pater Kolbe stelde, dat om een waar Ridder van de Onbevleete te worden in de volledige betekenis van deze term, men haar gehoorzaam kind en onderworpen slaaf dient te zijn. Men kan immers dán slechts geheel en al een instrument zijn als men compleet toebehoort aan de artiest als diens eigendom.

Het is waar dat Pater Kolbe het voor eenieder gemakkelijk heeft gemaakt Ridder der Onbevleete te worden en hij slechts

de toewijding vraagt, een klein dagelijks gebed en het dragen van de Wonderdage Medaille. Niettemin drukt hij zijn diepste verlangen uit dat de Ridders zich ervan bewust zijn dat ze een ongelooflijk grote missie hebben: “We moeten ons inspannen altijd meer aan de Onbevleete toe te behoren, haar te gehoorzamen en zo haar instrument te zijn zodat zij ons kan gebruiken zoals het haar belieft, ten-einde zoveel mogelijk zielen te redden”. Daarom wenste hij voor degenen die aan hem toevertrouwd waren dat zij tevens de toewijding tot Maria volgens de H. Grignon deden.

De missie om zielen te redden is verschrikkelijk moeilijk, helemaal tegenwoordig. En hoe meer het einde nadert, hoe heviger en gevaarlijker de strijd wordt. Op zulke momenten moeten we nooit vergeten dat het minste dat we doen voor de Onbevleete zeer vrijgevig door haar zal worden beloond. Van de inspanningen die wij doen om onze ziel en die van anderen te redden gaat niets verloren.

Maar wat is het verschil tussen de twee toewijdingen, die volgens de H. Grignon en die volgens Pater Kolbe? Hoe is de één met de ander verbonden?

Onze Lieve Vrouw heeft aan de H. Grignon de genade van de ware en volmaakte devotie tot haar gegeven. Door deze devotie wordt zij onze waarlijke Moeder en Koningin en wij worden haar kinderen en slaven. Als Moeder neemt zij onze hand en voert ons terug tot God, om onze ziel te redden, om ons te bevrijden van de listen en aanvallen van de duivel en om ons aan Jezus te doen hechten. Zo vervullen wij onze doopbe-

lofte en daarmee het belangrijkste gebod van God: de liefde tot God boven alles! Deze volmaakte devotie is ons dus duidelijk gegeven voor onze eigen bekering en heiliging, voor onze relatie met God zelf. Maria toont ons de weg en helpt ons hem te gaan, zij voert het scheepje van ons leven veilig naar de haven.

Na het eerste belangrijkste gebod betreffende de liefde tot God heeft Jezus ons echter ook gevraagd “elkaar lief te hebben, zoals Ik u heb liefgehad” en dat noemt Hij zijn nieuw gebod. Hoe heeft Jezus ons dan liefgehad? Hij heeft zichzelf gegeven om ons te redden van de eeuwige verdoeming en om ons te leiden naar de eeuwige zaligheid.

Maar hoezeer en hoe vaak denken wij aan het heil van onze naaste? Meestal schenken we geen aandacht aan het merendeel van hen, er zijn er die ons irriteren en als we al iemand iets goeds toewensen, dan is het meestal gezondheid, sterkte of succes.

Hier stuurt Jezus ons hulp om dit gebod van de naastenliefde steeds beter in praktijk te brengen: het is Zijn liefhebbende Moeder, de Koningin, die, na Jezus, ieder van ons meer liefheeft dan met de liefde van alle moeders tezamen. God heeft haar ook alle genade verleend om de mensen te bekeren en te redden. God wil echter dat wij deelnemen aan dit werk en heeft ons daarom het Sacrament van het Vormsel gegeven, dat ons doordringt van de H. Geest, niet alleen voor onze eigen heiliging, maar ook om soldaten voor Christus te worden en mee te werken aan de opbouw van het Mystiek Lichaam van Christus.

Om nu de grote genaden van dit sacrament niet te verspillen stuurt Jezus ons de Onbevleete, zodat wij haar Ridders worden en Hem helpen zoveel mogelijk zielen te redden. Kunt u zich voorstellen dat de Koningin van de Hemel zelfs nederig naar ons toekomt en vraagt: “Mijn kind, ik heb je nodig! Wil je me helpen mijn kinderen te redden, onsterfelijke zielen? Zoveel zielen gaan voor eeuwig verloren omdat er niemand is die voor hen bidt of voor hen offert.” (verschijning O.L.Vrouw van Fatima, 19-08-1917).

Voor deze missie heeft de Onbevleete op haar beurt ons haar dienaar gestuurd, Pater Kolbe, die de Militia Immaculatae heeft opgericht om de wereld aan haar voeten te leggen, zodat zij de kop van Satan kan verpletteren en overal ter wereld de ketterijen overwinnen.

En omdat de liefde tot de naaste voortkomt uit de liefde tot God, en omdat het Vormsel zich baseert op het Doopsel en het aanvult, zo is ook heel het werk van Pater Kolbe gebaseerd op de algehele toewijding aan Maria volgens de H. Grignon; zijn werk is als de uitbreiding en de aanvulling hiervan.

Met andere woorden: om de algehele toewijding aan Maria van de H. Grignon volledig te maken neemt men zijn toevlucht tot de toewijding volgens Pater Kolbe en ook andersom. Slechts op dat moment zal echt ons gehele bestaan compleet afhankelijk zijn gemaakt van Maria, doordrongen van haar aanwezigheid en vol van haar genade, (Maria als kanaal; opm. red.) niet alleen in onze relatie tot God en betreffende onze eigen heiliging, maar ook in die met de

naaste en diens bekering en heiliging. Alles wat wij doen, zal voor haar zijn en haar toebehoren, zoals ook zij geheel aan God toebehoort. Wij weten namelijk vaak niet precies waarin Gods meerdere eer bestaat, maar Maria weet dit zeer goed en heeft dit ook steeds voor ogen. Als wij nu door deze devotie al onze werken, gedachten en woorden afstaan, dan wendt Maria die aan ter meerdere eer van God en alles wordt zo verdienstelijker (Ware Devotie nr. 151). Deze devotie wordt daarom ook wel de gemakkelijke, korte, volmaakte en zekere weg genoemd om tot vereniging te komen met Jezus, waarin de volmaaktheid van de christen bestaat (nr. 152-168).

Het is daarom zeer wenselijk en ook beter om beide toewijdingen te doen om aldus een volmaakter Ridder van de Onbevleete te zijn, ook al is het niet verplicht. Het zich binden, het zich geven, is echter altijd een teken van liefde. Hoe meer we onszelf aan Maria geven, hoe groter onze liefde voor haar is en hoe beter zij ook van ons als instrument gebruik kan maken. De verplichtingen die men op zich neemt, de inspanningen die

H. Grignon de Montfort

men doet om geestelijk vooruitgang te boeken, zijn weer evenzo vele genaden in de handen van de Onbevleete om zielen te redden. Niets daarvan zal verloren gaan. Tonen wij ons daarom edelmoedig naar onze Hemelse Moeder toe, zeker in deze verwarrende en benauwde tijden. Maria zal ons voor onze vrijgevigheid belonen: zij zal degenen die zich als kind en slaaf aan haar toewijden, beminnen en alles ten beste regelen om hen geestelijk te verrijken, zij geleidt hen en geeft hen goede raad, zij zuivert hen van alle smetten en eigenliefde, zij verdedigt en beschermt hen en is hun voorspraak bij God (Ware Devotie nr. 201-211).

Als u als lid van de M.I. deze toewijding volgens de H. Grignon nog niet hebt gedaan, dan is het toch goed zich hierin te verdiepen (een Nederlandstalige versie van De Ware Devotie tot O.L. Vrouw is te koop) en in overleg met uw biechtvader deze wellicht alsnog te doen. Het is een geheim wapen in de strijd en leidt zeker tot de overwinning. De toewijding is werkelijk aanbevolen om een vasthoudend en ook een steeds ijveriger en vuriger strijder te worden voor de Onbevleete. Zonder deze toewijding zult u misschien verslappen in deze strijd, zwakker zijn en de verschrikkelijke aanvallen van de vijand moeilijker kunnen weerstaan.

Mocht u deze toewijding wel hebben gedaan, dan is het, zoals men weet, goed deze regelmatig te hernieuwen, tenminste éénmaal per jaar volgens de praktische wenken die daartoe worden gegeven in het geschrift van de H. Grignon 'De Ware Devotie'.

De reden voor dit hernieuwen is, dat, zolang we leven, we nooit geheel en in alle ernst deze devotie zullen begrijpen. Maar met elke hernieuwing van onze toewijding worden we een beetje minder ellendig en meer getrouw. Ook is er nog een andere reden: de strijd is heftig, we zijn altijd op het strijdperk en dit kan ons uitputten. Maria wil ons daarom naar zich toetrekken, zodat we even kunnen rusten als een kind op het hart van zijn moeder. Zij wil ons haar liefde tonen en ons tevens doen nadenken over onze eigen nietigheid en ons onvermogen, hoe wij geheel afhankelijk zijn van haar en hoe zij ons naar haar Zoon wil brengen. Dit alles komt in de voorbereiding en hernieuwing van deze toewijding aan bod.

De H. Grignon had als voorkeursdag voor deze toewijding of de jaarlijkse hernieuwing daarvan het feest van Maria Boodschap, 25 maart. De grote plechtigheid voor de toewijding van de M.I. of de hernieuwing daarvan valt bij voorkeur op 8 december, Maria Onbevleete Ontvangen. Deze data vallen juist in de Vasten- en in de Adventstijd, beiden periodes van boete en bekering, en duidelijk een providentiële beschikking.

Afgezien van deze feesten zijn overigens alle feesten van Maria geschikt om onze toewijding(en) te hernieuwen en ons meer en meer te beseffen dat wij het voorrecht hebben kinderen, slaven en Ridders te zijn van de Onbevleete.

Dat zij geloofd en verheerlijkt zij voor deze genade die wij niet verdienen!

Bron: www.tradinews.blogspot.com, Pater Karl Stehlin, Jakarta, 26 februari 2018

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, algemeen overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

Februari:
Voor de katholieke moeders!

Gabrielle Lefebvre-Watine: voorbeeld van een katholieke moeder!

Beste Kruisvaarders,

In de maand februari bidden, communiceren en offeren wij voor de katholieke moeders. Dat is de intentie die we in het gebed van onze dagelijkse opdracht zullen invoegen. Dit is een hele mooie en passende intentie want enerzijds blijven we verbonden met de kersttijd en het Moederschap van Maria, en anderzijds vieren we dit jaar een jubileumfeest, namelijk het 50-jarig bestaan van de Priesterbroederschap St. Pius X.

De Priesterbroederschap werd op 1 november 1970 door Mgr. Marcel Lefebvre gesticht. Mgr. Lefebvre wilde door zijn stichting het ware geloof en het ware katholieke priesterschap bewaren en doorgeven. Deze bisschop heeft immers niet enkel maar de priesterlijke heiligheid en het katholieke geloof geleerd, maar ook geleefd.

Welnu, er bestaat een gezegde dat luidt: de ziel van de priester wordt gevormd op moeders schoot. Het past dus tijdens dit jubileumjaar zeker ook de moe-

der van Mgr. Lefebvre beter te leren kennen: Mevrouw Gabrielle Lefebvre-Watine. Haar voorbeeld moge onze huidige en toekomstige moeders aanmoedigen katholieke dames, katholieke moeders te worden. Heilige moeders van heilige kinderen. Daartoe offeren we deze maand februari al onze gebeden, offers en goede werken op.

Kinderjaren en jeugd

De latere Mevrouw Gabrielle Lefebvre-Watine werd op 4 juli 1880 geboren

Mevrouw Lefebvre met kind

te Roubaix (FR) als het vierde kind van zeven telgen van het gezin Watine. Gabrielle Watine erfde van haar moeder de energieke geest en de christelijke vroomheid. Ze begeleidde haar moeder als peuter reeds op visitetocht bij de arme arbeidersfamilies en zieken in de streek. Ze leerde reeds heel jong in de naaste Jezus Christus te zien.

Op school toonde ze vrolijkheid, vriendelijkheid, bescheidenheid en doorzettingsvermogen. Ze was ook heel bedreven in muziek en dichtkunst. Tijdens de avondrecreaties op kostschool herstelde ze als 16-jarige de kerkelijke gewaden. Haar lerares, zuster Marie Louise getuigt: “*Gabrielle was een plichtsbewust kind!*” Van nature uit optimistisch en spontaan, was ze thuis en in de wijk iemand die van aanpakken wist. Vaak legde ze als jeugdige dame ook zingend en biddend een weg van 8 kilometer af naar een bedevaartsoord nabij Roubaix, O.L. Vrouw van Marlière.

Toen ze bijna 21 jaar was, stelde de jonge Gabrielle zich de vraag wat God voor haar als toekomst zou hebben gedacht. Zou ze de roeping tot kloosterzuster hebben? Na heel wat gebed en overleg met haar biechtvader Mgr. Fichaux werd duidelijk dat ze tot het Sacrament van het Huwelijk geroepen was. Ze trouwde op 16 april 1902 met Meneer René Lefebvre uit Tourcoing. René Lefebvre was eigenaar van een industriële weverij, van nobel karakter en diep godsdienstig. Zowel tijdens de Eerste als Tweede Wereldoorlog was hij bovendien actief lid van het Franse verzet.

Moeder van een grote gezin

Overtuigd dat de katholieke maatschappij rust op grote katholieke gezinnen, omringde het echtpaar zich in de loop van de jaren met een mooie schaar kinderen: René was de oudste en genoemd naar zijn vader, hij zou

Mevrouw Lefebvre als jonge vrouw

Gezinsfoto van Mevrouw Lefebvre

missionaris worden, Jeanne, een toekomstige kloosterzuster van de orde van Maria Medeverlosseres, Marcel, geboren op 29 november 1905, Bernadette, een toekomstige missiezuster en medestichter van de zusters van de Priesterbroederschap, en Christiane, toekomstige karmelietes. Na deze vijf oudsten die allen hun religieuze roeping volgden, werden ook nog Joseph, Michael en Marie-Therese geboren.

Mevrouw Lefebvre stond erop dat de kinderen zo snel mogelijk na hun geboorte het Sacrament van het Doopsel zouden ontvangen. Ze omhelsde haar kinderen pas na het Doopsel, herboren in goddelijk leven en versierd met de heiligmakende genade. Op de doopdag van haar zoon Marcel sprak ze: *“Deze hier zal een grote rol in de katholieke Kerk spelen, dicht bij de Heilige Vader de Paus”*.

Godsdienstig en apostolisch

Mevrouw Lefebvre had het thuis dus heel erg druk met deze kinderschaar. Toch bleef ze een diepreligieus leven leiden. Haar godsdienstigheid ging ook gepaard met apostolaat. Toen er tijdens een epidemie nood was aan vele helpende handen, begon ze een opleiding tot zuster van het Rode Kruis. Anderhalve dag per week was ze werkzaam in het ziekenhuis. Daar trachtte ze de taakjes te vervullen die andere verpleegsters liever uit de weg gingen.

Naar het voorbeeld van haar moeder bezocht Mevrouw Lefebvre samen met haar man elke week de armen en de zieken in de stad. Ze zorgden ervoor dat de werknemers van de weverij een passend onderkomen en levensonderhoud bezaten.

Het belangrijkste apostolaatswerk was echter haar inzet voor de Derde Orde van Sint Franciscus. Na aanmoediging van Pater Hure (haar biechtvader, een Monfortaan) nam ze zelfs de leiding van een 800-tal katholieke vrouwen die maandelijks samenkwamen voor retraites, studieavonden, en het verspreiden van katholieke boeken.

Boete tot eerherstel voor de zonden

Begeleid door haar biechtvader deed ze ook boete. In het seminarie van Ecône kan men nog steeds haar boetekleed en puntige, ijzeren ketting (die ze om haar middel droeg) zien. Over de rugklachten die ze door de gevangenschap van de Duitsers in de Eerste Wereldoorlog te lijden had, klaagde ze nooit. Anderhalf jaar heeft ze in een gipsen omhulsel op het ziekbed moeten doorbrengen: slapeloos en gekweld: een levende navolging van de gekruisigde Heiland, lijdend voor de zondige mensheid.

De blik op God

De biechtvader van Mevrouw Lefebvre leerde haar het meditatief gebed. Ook verrichte ze dagelijks een geestelijke lezing. In 1917 legde ze de gelofte af steeds het volmaaktere in het dagelijkse leven te kiezen. Ze leefde in een geloofsgeest, gericht op het volbrengen van Gods H. Wil, steeds vertrouwend op de goddelijke Voorzienigheid.

Opvoedster

Mevrouw Lefebvre was een schitterende moeder, dus een schitterende

opvoedster. Opvoeden betekende voor haar de kinderen laten voortschrijden in heiligheid. Dat was haar doel.

Ze ging in haar beslissingen bezonnen te werk en handelde steeds uitgebalanceerd. Ze leidde haar kinderen in een geest van vertrouwen. Ze stimuleerde hun spontaniteit en het goede voorbeeld van de ene op de andere. Indien één van haar kleinen niet zo netjes was geweest, vermaande ze steeds op een zachte tactvolle manier, zonder te kwetsen, maar wel duidelijk genoeg zodat haar kinderen merkten dat ze iets anders van hen verwachtte. Elk kind ondervond dezelfde affectie in glimlachen, kussen op het voorhoofd, etc.

Ze zorgde ervoor dat de kinderen nooit in nietsdoenerij vervielen door met hen uitstapjes in de mooie natuur te maken. Vooral bezochten ze het strand van Knokke in België.

Rond Kerstmis stelde Mevrouw Lefebvre een kribbe op. Elk van haar kinderen had een lammetje met zijn naam op. Elke avond, naargelang het gedrag van elk kind, werd hun lammetje dichter of verder van het Jezus-kindje geplaatst.

Met de kinderen op het strand

Het heiligdom 'Huis Lefebvre'

Thuis nam de eredienst tot het Allerheiligste Sacrament een centrale plaats in. Elke ochtend diende Meneer Lefebvre om 6.15 uur de H. Mis. Ondertussen wakte moeder de kinderen en verrichtte samen met hen het ochtendgebed. Bij dit ochtendgebed, beste Kruisvaarders, hoorde toen ook al onze dagelijkse opdracht en een geestelijke Communie! Vervolgens ging ze zelf om 7.00 uur naar de H. Mis, samen met de kinderen die zelfstandig konden stappen. 's Avonds leidde vader het Rozenhoedje en het avondgebed in de richting van de dorpskerk. Het hele kroost kreeg voor het slapengaan een kruisje op het voorhoofd.

Vervulling in God

Mevrouw Lefebvre werd op 7 juli 1938 opgenomen in het ziekenhuis, vermoedelijk met kanker. Op 11 juli ontving ze het H. Oliesel. De dokters getuigen dat ze hevige pijnen heeft gekend, maar steeds offerde ze alles op. Op 12 juli maakte ze een groot kruisteken in de lucht waarmee ze haar 5 oudste kinderen wilde zegenen, die allen als geestelijken in de missielanden werkdadig waren. Tenslotte sprak ze tot haar drie jongsten: *"Ik ben niet de H. Theresia van Lisieux, maar ik zal alles voor jullie bij O.L. Heer afsmecken wat jullie me vragen. Ik zal jullie helpen!"* In de avond, rond 17.00 uur, gaf ze de aanwezigen nog als laatste raad: *"Stel*

Mevrouw Lefebvre ziek

God altijd op de eerste plaats in jullie leven!” Ze verrichtte samen met de familie de gebeden voor de stervenden. Tegen het einde richtte ze zich op, met een gezichtsuitdrukking alsof ze iets onbeschrijfelijk moois en wonderbaarlijks zag. Het leek alsof ze er ergens heen werd geroepen. Toen blies ze haar laatste adem uit. Ze was 58 jaar oud.

Heiligheid

Overtuigd van de heiligheid van zijn biechtkind schreef Pater Louis Le Crom (een latere biechtvader) reeds in 1948 een studie betreffende de ziel van Mevrouw Gabrielle Lefebvre-Watine, getiteld: “*Une mère de famille Mme Gabrielle Lefebvre, mère de Mgr Lefebvre*”. Dit boek vertelt over haar constante vereniging met God, evenals haar mogelijke mystieke ervaringen. Deze priester wilde niet op het oordeel

over de heiligheid van Mevrouw Gabrielle Lefebvre vooruitlopen, maar een getuige zijn van haar leven als katholieke moeder.

Onze opdracht

Beste Kruisvaarders, als wij onszelf soms moeten overwinnen en een offer moeten brengen ... als wij aan ons dagelijks Rozenhoedje beginnen ... dan kan de vraag komen: “waarom moeten we dat doen?” Wel, deze maand verrichten we alles voor de katholieke moeders. Zij zijn echt kostbaar! Op hen rust de toekomst. Van hen hangt veel af: bijvoorbeeld uit welk hout de toekomstige kinderen gesneden zullen zijn ... de toekomstige staatsmannen, ouders en religieuzen. Dat is erg belangrijk! Tonen we ons grootmoedig voor deze intentie! Hoog de harten!

Pater Matthias De Clercq

Schatkisten

Hoe vol waren de Schatkisten van december?

Aantal Schatkisten:	13
Dagelijkse Toewijding	483
H. Mis	124
H. Communie	107
Geestelijke Communie	308
Offers	474
Tientjes	1.480
Bezoek aan het Allerheiligste	35
Meditatie	103
Goed Voorbeeld	303
Puntje	300

Het Goddelijk Kind in de tempel

Samenspraak met Jezus

“Teder jaar reisden Zijn ouders tegen het Paasfeest naar Jeruzalem.

En toen Hij twaalf jaar oud was geworden, trokken zij weer naar Jeruzalem op, zoals dit voor het feest gebruikelijk was. Maar toen ze na afloop van de feestdagen terugkeerden, bleef het Kind Jezus te Jeruzalem achter. Zijn ouders hadden het niet bemerkt, maar meenden, dat Hij zich onder het reisgezelschap bevond; ze reisden dus de hele dag voort, en zochten Hem toen onder familie en bekenden. Maar toen ze Hem niet vonden, gingen ze Hem zoeken, en keerden naar Jeruzalem terug.

Na drie dagen vonden ze Hem in de tempel, terwijl Hij te midden van de leraren zat, naar hen luisterde en hen ondervroeg; allen, die Hem hoorden, waren verbaasd over Zijn schranderheid en over Zijn antwoorden. Ze stonden versteld van dat schouwspel. Maar Zijn Moeder zei tot Hem: Mijn Kind, waarom hebt Gij ons dit aangedaan? Zie, Uw vader en ik zoeken in doodsangst naar U. Hij zei hun: Waarom hebt gij Mij gezocht? Wist ge dan niet, dat Ik in het huis van Mijn Vader moet zijn? Maar ze begrepen niet, wat Hij tot hen sprak.” (Lc. 2, 41-50)

Heer, doe mij dit geheim begrijpen. Het komt mij zo duister voor.

Het is een diep geheim; niet allen begrijpen het.

Het was de wil van Mijn hemelse Vader, dat Ik in de tempel van Jeruzalem bleef, zonder dat Mijn ouders dit wisten ... en Ik ben er gebleven.

Het was Mijn zending de wil te doen van Mijn Vader in de Hemel. God beminnen is Zijn H. Wil vervullen. Wie Gods Wil volbrengt, is heilig. Daarvoor ben Ik in de wereld gekomen.

En dit is ook het doel, waartoe ik in de wereld ben: Gods wil volbrengen?

Daarin bestaat de liefde Gods en de volmaaktheid.

Bemin God uit geheel uw hart en met geheel uw ziel, met al uw krachten en geheel uw verstand ... en u zult het eerste en voornaamste van alle geboden hebben vervuld, u zult het eeuwig leven verwerven.

Wilt u zich tegenover God edelmoedig tonen, zeg dan ter liefde Gods aan alle goederen, alle aardse gehechtheden vaarwel ... dan hebt u het eerste, het grootste van alle geboden op de volmaaktste wijze vervuld en zult u een schat verwerven in de hemel. Dat heb Ik u door Mijn voorbeeld geleerd.

Maar, Heer, waarom hebt U tenminste Uw allerheiligste Moeder en de H. Jozef niet gewaarschuwd, dat U in de tempel zou achterblijven? Zij waren zo bedroefd gedurende die drie dagen. Welk een smart voor een Moeder, haar enig Kind, en zulk een Kind te hebben verloren? Welk een angst voor uw zorgzame beschermer, niet te weten waar U verbleef, te denken dat U misschien gestorven was, of dat hij niet meer waardig was U met de arbeid van zijn handen te

onderhouden? Waarom, Heer, hebt U aldus gehandeld?

Om aan de jeugdige zielen die Ik eens zal roepen om Mij te volgen, een voorbeeld te geven. Ik wist zeer goed, dat Mijn dierbare ouders diep bedroefd zouden worden door Mijn gemis; en dat veroorzaakte Mij de bitterste smart. Maar Ik heb Mijzelf en hun die smart niet willen besparen. Ik heb Mijzelf en hun die smart opgelegd tot voorbeeld aan de kinderen die Ik tot Mijn bijzondere dienst roepen zou.

Wat bedoelt U daarmee, goddelijke Meester?

Onder die jeugdige zielen kies Ik er menigmaal enige uit, die Ik een bijzondere liefde toedraag en Ik zeg hun dan: Verlaat het huis van uw vader en moeder en uw bloedverwanten, uw geboortegrond, en ga naar het land dat Ik u tonen zal. Ik zal u het land van de belofte tonen – het land van het H. Priesterschap of van het religieuze leven. De ziel, die tot die verheven staat geroepen wordt, moet bereid zijn aan alle natuurlijke gehechtheden, zelfs aan de meest rechtmatige, te verwerpen, om zich geheel, met al haar krachten aan Mij en aan Mijn rijk te kunnen wijden.

Heilig zijn de rechten, die de ouders hebben op hun kinderen, maar heiliger nog is het recht dat God behoudt over die zielen, die Hij aan de ouders alleen heeft toevertrouwd. Hij blijft hun Heer, en Zijn heilige wil is de hoogste levenswet voor iedere mens; als Hij roept, moeten alle stemmen van het bloed en van de natuur zwijgen, moeten de stor-

men van natuurlijke gehechtheden tot bedaren worden gebracht.

Als u eens Mijn stem zult horen, mijn kind, wil dan uw hart niet verstenen. En al zou uw vertrek het hart doen bloeden van een vader of een moeder, laat niet na, aan Mijn roepstem te beantwoorden. Ik heb u een voorbeeld gegeven. Ik heb gehoorzaamd aan de wil van Mijn hemelse Vader en bood Hem het pijnlijke offer aan, het hart van een dierbare Moeder en dat van een trouwe beschermer te bedroeven. Wie vader en moeder meer bemint dan Mij, is Mijner niet waardig.

Wel groot, o Heer, is dit geheim; en wel moeilijk is het, wat U van het menselijk hart eist! Alle banden van het bloed en van de natuur te verbreken.

Maar U bent de Heer, U de Koning en het middelpunt van alle harten, en het is rechtmatig dat een ziel die geroepen is, U zo van nabij te vol gen, ook bereid is heldhaftig aan alle schepselen te verwerpen en zich zonder voorbehoud aan U te wijden. Het is Uw gebod, dat wij vader

en moeder moeten beminnen, maar U hebt ook bevolen U te beminnen boven alle dingen.

Wie uit liefde tot Mij vader en moeder, broers en zussen, bloedverwanten en vrienden verlaat, zal het honderdvoud ontvangen hier op aarde, en in de toekomstige wereld het eeuwig leven; hij zal een schat bezitten in de hemel, en Ik zelf zal zijn overgroot loon wezen.

O Heer, als ik Uw roeping eens waardig was! ...

Niemand is eigenlijk die priesterlijke of kloosterlijke roeping waardig; het is een onverdiende gunst van Mijn genade. Maar tracht u voor die genade ontvankelijk te maken door een echt christelijk leven te leiden.

Bewaar onbesmet de lelie van uw kuisheid, laat haar door de schepselen niet ontheiligen; misschien zal Ik u dan eenmaal komen vragen, haar over te planten in de tuin van Mijn heiligdom, om haar altijd weelderig te laten bloeien voor Mijn ogen ... Ik, die de Bruidgom ben van de maagdelijke zielen.

Houd de jeugdige genegenheid van uw hart altijd vrij van wereldse invloed; misschien zal Ik dan eenmaal die heilige lamp van uw hart komen opeisen om hem voor het Tabernakel te plaatsen, en daar altijd rein en zuiver te doen branden als een van die Serafijnen die Mijn troon in de hemel omgeven.

Heer, ware het mij gegeven als apostel voor Uw rijk te kunnen arbeiden! Ware het mij gegeven mijn dagen te kunnen

slipjen in de schaduwen van Uw heiligdom, mij voor U te kunnen verteren in stille opoffering, zoals de kaars die brandt en zich verteert voor het Tabernakel van uw Allerheiligst Sacrament.

Heer, reinig mijn ziel, opdat ik zelf geen beletsel stel aan Uw roepstem! Doof in mij alle onreine gloed en ontsteek in mijn hart de vlam van Uw heilige liefde! Door U geroepen te worden tot de priesterlijke waardigheid of het kloosterlijk leven is een genade zó groot, dat alle rijkdommen, alle eer en genoegens daarbij verdwijnen als nachtelijke duisternis voor het verblindende licht van de zon.

Wat zijn de rijkdommen van de wereld, mijn kind?

Een hand vol zand, dat door de wind wordt verstrooid! Wat zijn wereldse eer en roem? Een rookwolk, die in de lucht verdwijnt! Wat zijn de genoegens van de zinnen? Een weinig vlees en bloed, die het aas worden van de wormen! Begeerlijkheid van de ogen, begeerlijkheid van het vlees, hovaardij van het leven – alles gaat voorbij, maar wat men doet om Gods wil te volbrengen, blijft in eeuwigheid.

Gods wil is uw heiliging, is het eeuwige leven! Als u het eeuwige leven wilt ingaan, onderhoudt dan Gods geboden; als u volmaakt wilt zijn, ga dan en verkoop alles wat u bezit en geeft het aan de armen; kom dan en volg Mij, en u zult een schat verwerven in de hemel.

Mijn Heer en mijn God, als U mij tot U wilt roepen, geef mij dan de genade

alles uit liefde tot U op te offeren; weest U mij enige Goed en mijn Al! Wat zou ik kunnen wensen buiten U, Hart van Jezus, waarin de Godheid woont?

Er zijn in deze wereld edelmoedige zielen, die door een heilige gelofte aan alle aardse goederen verzaken en in uiterste armoede Mij volgen. Ik had zelfs geen steen om er Mijn hoofd op te leggen om te rusten.

Er zijn in deze wereld heldhaftige zielen, die vrijwillig aan hun eigen wil verzaken om in volmaakte gehoorzaamheid Mij te volgen. Ik ben gehoorzaam geworden tot de dood, ja tot de dood aan het kruis. Er zijn in deze wereld serafijnse zielen, die vrijwillig zich alle zinnelijke voldoeningen ontzeggen, zelfs de rechtmatigste, om zich als een levend slachtoffer aan te bieden aan Mijn Hart, dat een Vriend is van de maagdelijke harten, dat zo graag onder de leliën verwijlt. Zij zijn het diepst doorgedrongen in de geheimen van Mijn Hart; zij stellen er zich niet mee tevreden Mijn geboden te volbrengen, maar volgen ook Mijn raden, trachten de geheime verlangens van Mijn Hart te vatten en met een edelmoedige liefde de edelmoedigheid van Mijn liefde te vergelden.

Gelukkige zielen! Aan alles verzaken om in U, het hoogste Goed, alles te bezitten! ... Ik begrijp, Heer, hoe mooi en verheven zulk een leven is, maar ik zie ook in, hoe moeilijk het is en alleen mogelijk voor edelmoedige, heldhaftige zielen.

En ach, er zijn zo weinig helden ... Van waar krijgen zij die bovennatuurlijke wilskracht?

Zij krijgen die kracht uit de bron van alle kracht. Zij bekomen die van uit Mijn Tabernakel.

Hier, aan Mijn voeten worden grootse besluiten gevormd; hier worden heldhaftige offers voorbereid. Komt ook u, mijn kind, uw ziel dikwijls laven aan deze bronader van goddelijke kracht; kom Mij dikwijls ontvangen in dit eucharistisch Geheim, en uw ziel zal sterk worden, sterker dan alle aanlokselen van rijkdommen, eer en roem van de wereld. De ogen van uw geest zullen opengaan en u zult beginnen te begrijpen wat de waarde is van de dingen van deze wereld. Spelen en theaters, geld en fortuin, bals en wereldse liefde, kracht en schoonheid, feestmalen en weelderige kleding – wat heeft dat alles te betekenen voor een leerling van Mijn Hart? ...

*Naar H. Rohden pr., “Evangelie en Eucharistie”
(tekening uit: “Het Mooiste Verhaal”, Abbé G. Courtois)*

Laat de wereld aan de wereldlingen, u echter, zoek eerst het rijk Gods en al het andere zal worden toegeworpen.

Hoe meer u zich van Mijn eucharistische geest zult hebben doordrongen, des te beter zult u gaan inzien, dat men in deze wereld niets beters kan verlangen dan te werken en te lijden voor Mij; altijd nederiger, geduldiger, liefderijker te worden, meer afkerig van alle wereldse luidruchtigheden, meer ingetogen, meer vreemd aan wereldse vermaken en ijveriger in de godsvrucht voor Mijn H. Sacrament. Uw enig verlangen zal gaan bestaan in Mij te kennen en te beminnen en er voor te ijveren dat Ik door anderen gekend en bemind wordt.

Dan zult u rijp zijn om apostel te worden van Mijn rijk, dan zal Ik u kunnen uitnodigen om in de schaduw van Mijn heiligdom te komen wonen. Dan zult u het voorbeeld gaan begrijpen, dat Ik op Mijn twaalfjarige leeftijd heb willen geven – u zult de moed bezitten het huis van uw ouders, uw bloedverwanten, uw geboortegrond te verlaten en naar het land te gaan, dat Ik u zal tonen.

*Zoet Hart van Jezus, wees mijn liefde!
Kom Jezus, neem Uw intrek in mijn ziel,
wees mijn enig Goed, mijn Al! Maak dat
alle zoetheden voor mij bitter worden en
weest U het enige genoeg van mijn
hart, o Jezus, wellust van alle heiligen.*

Juffrouw Elly

Puntje

Luister eens,
het Puntje van februari is:

Dagelijks een geestelijke Communie doen!

Beste Kruisvaarders,

Laat mij jullie volgend waar gebeurt verhaal vertellen over de H. Imelda Lambertini.

De H. Imelda werd geboren in de 14^e eeuw als dochter van een Italiaanse graaf. Reeds als klein meisje beseftte ze dat er niets mooier was dan Jezus graag te zien en naar de hemel te verlangen. Ze beminde ook haar naaste boven alles en vond haar geluk in het gebed.

Toen ze tien jaar oud was, trad ze daarom in het klooster van de dominicanessen als bruidje van Jezus. Zij verlangde vurig Jezus in de Communie te mogen ontvangen. Doch zij was nog te jong – ze zou nog jarenlang geduld moeten beoefenen.

Op een dag was ze met de andere kloosterzusters in de kapel. Terwijl de zusters te Communie gingen, bleef Imelda alleen op de knielbank achter. Ze weende omdat ze niet mocht communiceren. Ze verlangde zozeer zich met Jezus te verenigen – Jezus in haar hart te verwelkomen.

Op Hemelvaartsdag besloot ze tijdens de H. Mis een geestelijke Communie te doen. En zie! Plotseling daalde er

uit de hemel een Hostie neer. Imelda strekte vol verlangen haar armen naar de Jezushostie uit en opende haar mond om Jezus te ontvangen. Doch de Hostie bleef stralend boven haar zweven. Iedereen zag het. De priester kwam naderbij, hield de pateen onder de Hostie, die er zachtjes op neerdaalde. De priester nam de Hostie en liet Imelda haar Eerste Communie doen.

Het geluk straalde van Imelda af. Ze bleef geruime tijd diep in gebed verzon-

ken. Zelfs toen alle zusters opstonden, bleef zij nog neerknielen. Zij bleef spreken met Jezus, die in haar hartje was. Toen moederoverste haar kwam vragen om de kapel te verlaten en aan het werk te gaan, merkte ze dat Imelda's ziel met Jezus naar de hemel was gegaan. Ze had verkozen te sterven in plaats van opnieuw van Jezus gescheiden te worden. Reeds vroeger had de kleine Imelda verwonderd aan haar medezusters gevraagd: *“Hoe kan het toch, dat men Jezus in de Communie ontvangt en niet sterven zal van louter liefde tot Hem?”*

“Bid – Communiqueer – Offer je op – Wees apostel!” Zo luidt onze strijdkreet! Een strijdkreet die we bij het hijsen van de vlag uitroepen.

Communiceren is voor een lid van de E.K. van groot belang. Priester Poppe zegt dat een E.K.-er nooit vrijwillig een Communie verzuimt. Toch kan het gebeuren dat we tijdens de week niet naar de H. Mis kunnen of zelfs ziek zijn op zondag – en toch Jezus door de H. Communie in ons hart willen ontvangen. Wat dan?

Wel, dan kunnen we een geestelijke Communie doen. Hoe gaat dat? We maken het eerst stil rondom ons en in onszelf. Daarna plaatsens we ons met onze gedachten voor Jezus in het tabernakel van de kerk. We aanbidden Jezus en drukken ons geloof in Zijn werkelijke tegenwoordigheid in de H. Hostie uit. Jezus is in de H. Hostie met Zijn Godheid en Mensheid, met Zijn Ziel en Lichaam. Vervolgens, zo leert Priester Poppe, moeten wij ons verlangen naar Jezus uitdrukken, net alsof we ons zouden klaarmaken om echt naar

de communiebank te gaan. Daarna vragen wij Jezus dat Hij werkelijk op onze tong zou gelegd worden en in onze ziel zou komen. Uit de gebeurtenissen van de H. Imelda weten we dat Jezus graag bij ons is en dan ook daadwerkelijk wil komen!

Daarom dienen wij tijdens die geestelijke Communie Jezus ook te bedanken voor Zijn komst en goedheid. Wij beloven Hem beter te dienen en meer te beminnen. We vragen vergeving voor onze zonden. Wij spreken ook met Jezus over bepaalde zaken en personen waarover we ons zorgen maken of waarmee we bezig zijn. We smeken van onze goede Heiland hierover weldaden af. Vergeten we ook niet te luisteren of Jezus ons zelf iets heeft te vertellen. Ten slotte sluiten we onze geestelijke Communie met een kort gebedje af en beginnen we met nieuwe ijver, met nieuwe voornemens, aan ons dagelijkse werk.

De H. Alfonsus de Ligouri leert dat deze geestelijke Communie dezelfde heerlijke vruchten van een echte H. Communie schenkt. Een bron van genaden dus!

Sacramenteel communiceren mag je slechts een keer per dag. Dat weten we. Geestelijke communiceren mag je echter zo vaak je wilt. Bovendien moet je voor een geestelijke Communie ook niet nuchter zijn.

Deze maand willen we dus een van de vier leuzen van onze strijdkreet bijzonder oefenen: de dagelijkse geestelijke Communie! De E.K.-ridders onder jullie zijn daartoe zelfs verplicht. De anderen worden in deze maand februari uitgenodigd om deze schat te ontdekken.

Hieronder en op de binnenkant van de Schatkist staat het mooie gebed van Priester Poppe. Dat gebed is een geestelijke Communie. We zullen dat gebed

in de maand februari elke dag bidden. We kunnen dit best doen bij het morgengebed of avondgebed of zelfs bij het Rozenhoedje in de familie. Zo zijn we ook kleine apostelen van de H. Communie in het gezin! Met wat geluk leer je het gebed van Priester Poppe ook van buiten en kan je het later tijdens elke H. Mis net voor de echte Communie nog bidden.

Beste Kruisvaarders, goede moed! Door dit Puntje dagelijks goed te volbrengen, zullen we grote stappen zetten in het werk van onze heiliging! Jezus zal heel tevreden zijn! Zijn we ijverig!

Pater Matthias De Clercq
EK-Kruisridder

1. Met Maria, vol verlangen,
Wil mijn hart U nu ontvangen;
Kom, mijn God, ik tracht naar U,
Kom, mijn God, ik smacht naar U,
Kom, en maak mijn ziel gezond,
Kom, mijn Jezus, wacht geen stond!
2. Ik ben zo zwak, ik ben zo teer,
Ik heb U nodig, lieve Heer,
De slechte wereld doet mij beven.
‘k Kan zonder U, mijn God, niet leven.
Daal in mijn arme ziele neer,
Dan vrees ik hel noch duivel meer!

3. Gij zijt ginds naar mijn hart aan ‘t
trachten
In ‘t tabernakel van de Kerk.
O kom, mijn God, wil niet meer wachten,
Kom, maak mij blij, kom, maak mij sterk!
4. Lijk Gij U geeft, wil ik mij geven:
Ik schenk mij gans aan U, o Heer;
Gij zijt mijn God, Gij zijt mijn leven,
Wij scheiden nimmer, nimmer meer!
5. ‘k Geloof dat Ge in de Hostie zijt.
Ik hoop op Uw barmhartigheid...
Ik min U, die mij eindloos mint.
Kom in mijn ziel, ik ben Uw kind!

De Geschiedenis van de Kerk

Pastoor W. Nolet

De uitbreiding van het Christendom

Feit is, dat bij de dood van de Apostelen het Christendom in het Romeinse Rijk overal was doorgedrongen. Het Romeinse Rijk strekte zich uit rond de oude wereldzee (Middellandse Zee), in het Noorden tot Rijn en Donau, in het Oosten tot diep in Klein-Azië, in Afrika tot aan de grote woestijn (Sahara).

Na de dood van de Apostelen blijkt de Kerk een goed georganiseerde vereniging te zijn: de opvolger van Petrus zetelde te Rome, en doet zich in het jaar 100 krachtig gelden in een kwestie te Korinthe in Griekenland; de andere kerken hebben ieder hun bisschop, die bijgestaan wordt door priesters en diakens.

Omstreeks het jaar 100 wordt bisschop Ignatius van Antiochië in gevangenschap naar Rome gevoerd en dan zien we, dat in alle kustplaatsen, waar het schip aanlegt, vertegenwoordigers van de gemeenten van

H. Ignatius, martelaar

Klein-Aziatische steden Ignatius komen begroeten. Zij krijgen van hem brieven mee, waarin hij de christenen vermaant de eenheid rondom de bisschop te bewaren, het H. Misoffer

op te dragen, terwijl hij de Kerk van Rome de voorrang toekent.

Kort daarop zien we ineens een zeer krachtige gemeente in Bithynië, waar de stadhouder Plinius aan keizer Trajanus vraagt, hoe hij zich tegenover de talrijke christenen heeft te gedragen.

Dan krijgen we uit alle delen van het Romeinse Rijk berichten over martelaren. Er staan schrijvers op, die het Christendom verdedigen tegen talrijke lasteringen, die in omloop waren.

Tegen het jaar 200 getuigt de bisschop van Lyon, de H. Irenaeus, dat het Christendom tot de uiterste hoeken van het Rijk is doorgedrongen; en in de zelfde tijd wordt een kwestie over de datum van het Paasfeest aanleiding tot het houden van bisschopsvergaderingen over het hele Rijk, waaruit blijkt, hoe krachtig de organisatie was.

Kort daarop meldt Tertullianus van Carthago, dat de christenen in allerlei ambten en maatschappelijke functies zijn doorgedrongen. In de loop van de derde eeuw breidt het Christendom zich zó uit, dat rondom het jaar 300 het in Klein-Azië is geworden tot de overheersende godsdienst, en in andere streken meer of minder aanhangers telde.

Reactie tegen het Christendom

Met ontzaglijke menselijke arbeid en verschrikkelijk lijden was dit resultaat bereikt. Want Gods genade werkt in mensen en door mensen, en wie wil opgenomen worden in het Mystieke Li-

H. Irenaeus van Lyon

chaam van Christus, moet deel hebben aan Zijn arbeid en Zijn lijden.

In de eerste eeuwen van het Christendom kwam dit heel bijzonder uit in de Kerkvervolgingen. In de Handelingen van de Apostelen lezen we al, hoe steeds de uitbreiding van het Christendom gepaard gaat met vervolging. Oorspronkelijk waren dat plaatselijke vervolgingen van de verkondigers, die aan de in zonde verzonken wereld een leer en een manier van leven voorhielden, die in lijnrechte tegenspraak stond met al de levensgewoonten. Maar zodra het Christendom wereldgodsdienst is geworden, bekend in heel het Rijk, gaat het centrale gezag er zich mee bemoeien. De bestuurders van het heidense Rijk kiezen stelling tegen de nieuwe godsdienst, die de tradities van keizer-verafgoding, van alleen denken aan zichzelf, van onbepaalde genieting voor weinigen ten koste van alle anderen bestrijdt. En keizer Nero kondigt in 64 de wet af, die twee en een halve

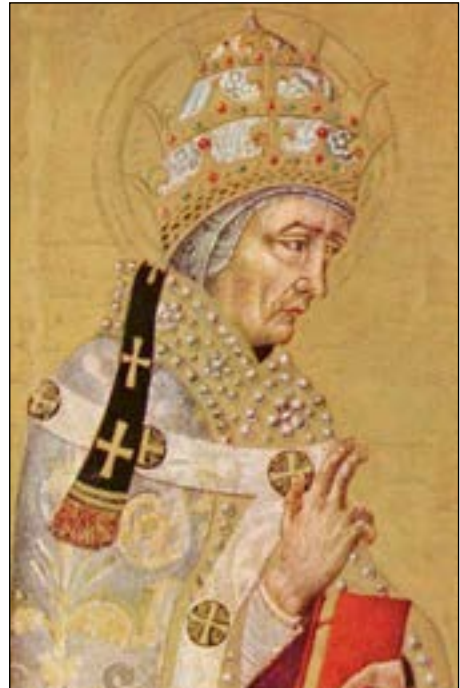
Keizer Nero

eeuw zal gelden: “Christen mag men niet zijn”.

250 Jaar lang zijn nu de christenen overgeleverd aan het inzicht van plaatselijke machthebbers, die hen opsporen en doden, die hen pijnigen, in de hoop ze aldus misschien tot afval te brengen. Ze worden voor de wilde dieren geworpen, ze worden onthoofd, ge-roosterd, verscheurd, “maar het bloed van de Martelaren is het zaad van het Christendom,” zegt Tertullianus. Dit bloed ontleent zijn kracht aan de verwantschap met Christus, voor wie de Martelaren getuigen!

In Rome en over heel de christelijke wereld ontstaan de christen-begraafplaatsen, waar de graven van de Martelaren ware heiligmomden zijn. Hun

aandenken wordt in ere gehouden en hun voorspraak wordt ingeroepen, omdat ze deel uitmaken van Christus, de Koning van de Martelaren. We vinden onder hen Apostelen, pausen, zoals Telesphorus (128-139), Fabianus (236-250), Sixtus II (257-258), priesters en diakens, zoals Laurentius, soldaten, zoals Sebastianus, geneesheren, zoals Cosmas en Damianus, jonge meisjes, zoals Cecilia en Agnes. Vergeten we daarnaast niet de heldenmoed van zoveel vaders en moeders en kinderen, die in zielenlijden deelhebben aan de marteling. Denk ook aan de moed van zoveel geloofsverkondigers, geestelijken en leken, die hun leven wagen bij de verkondiging, al werd het offer feitelijk niet gevraagd.

H. Paus Fabianus

Jaarprogramma 2020

Wanneer?		Waar?	Wat?
van	t/m		
03-02		Zaitzkofen	Lagere Wijdingen J. De Bruyn
03-02	08-02	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (heren)
15-02		Antwerpen	Bijeenkomst Militia Immaculatae (MI)
21-02	23-02	Someren (NL)	Gezinsweekeinde
01-03		Gerw./Lei./ Utr.	Vastenbezinning (+Derde Orde FSSPX)
08-03	09-03	Gerwen/Leiden	Pater K. Stehlin over MI
21-03	22-03	Amsterdam	Stille Omgang
22-03		Utrecht	H. Vormsel en Pontificale Mis
25-04		Gerwen	Derde Orde FSSPX
03-05		Göffingen (D)	Eerste Professie Zr. Maria Lidwina
17-05		Gerwen	Torendag
21-05		Gerwen	Eerste H. Communie
30-05	01-06	Frankrijk	Bedevaart Chartres-Parijs
14-06		Gerwen	Sacramentsprocessie
27-06		Gerwen	Derde Orde FSSPX
27-06		Zaitzkofen (D)	Priesterwijdingen
29-06		Ecône (CH)	Priesterwijdingen
20-07	25-07	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (gemengd)
02-08	11-08	Tot nader bericht	EK-jongens/meisjeskamp
29-08	30-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
05-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie
07-09	12-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
12-09		Gerwen	Derde Orde FSSPX, bedevaart
03-10		Banneux	Bedevaart District Benelux
10-10		Gerwen	Aanbiddingsdag
11-10		Leiden	Parochiefeest
12-10	17-10	Antwerpen	Geestelijke Oefeningen (dames)
17-10	25-10	Frankrijk/Spanje	Reis Jong Katholiek Initiatief
24-10	25-10	Lourdes	FSSPX 50-jarig jubileum
08-11		Utrecht	Parochiefeest
14-11		Gerwen	Derde Orde FSSPX
21-11		Antwerpen	Bijeenkomst MI
22-11		Gerwen	Parochiefeest met Sinterklaas
22-11		Leiden	H. Cecilia-Koordag
28-11	29-11	Antwerpen	J.K.I. internationaal

Onze Overledenen

Mevr. M.C.	van Stijn-de Kort	Beekbergen	02	02	2003
Hr. C.H.	van der Sman	Wellerlooi	03	02	2013
Mevr. M.J.	ten Berge-Pijnenburg	Den Haag	04	02	2013
Mevr. M.M.T.N.L.	Wijnhamer-Gouw	Den Haag	06	02	2004
Mevr. A. Th.	Pot-Raaijmakers	Valkenswaard	08	02	2007
Mevr. H.C.L.	Jaspers-Lemmens	Maastricht	09	02	2006
Eerw. Pater H.A.P.	Ierschot o.m.d.	Nijmegen	11	02	2010
Mej. H.G.M.	Vissers	's Hertogenbosch	11	02	2015
Mej. M.L.	Bastiaanse	Rotterdam	12	02	2015
Mevr. J.M.	van der Horst-Schouten	Rijswijk	13	02	2015
Mevr. M.J.	Korb-Zirkel	Zwijndrecht	14	02	2003
Hr. F.A.M.	Wouters	Utrecht	14	02	2015
Hr. H.J.	van Eekeren	Utrecht	14	02	2017
Hr. H.	Heuts	Sittard	20	02	2004
Hr. Q.J.	van der Horst	Rijswijk	21	02	2005
Mevr. G.C.	Ebbers-Nillissen	Nijmegen	21	02	2008
Mevr. E.M.	Dohmen-van Leeuwen	Eindhoven	27	02	2002
Mevr. M.J.	Kobus-Egbertsen	Dieren	27	02	2004
Hr. F. de	Beaufort	Zeist	27	02	2007
Hr. J.	van Dijk	Tilburg	27	02	2012
Mej. M.E.T.	Wouters	Utrecht	29	02	2016

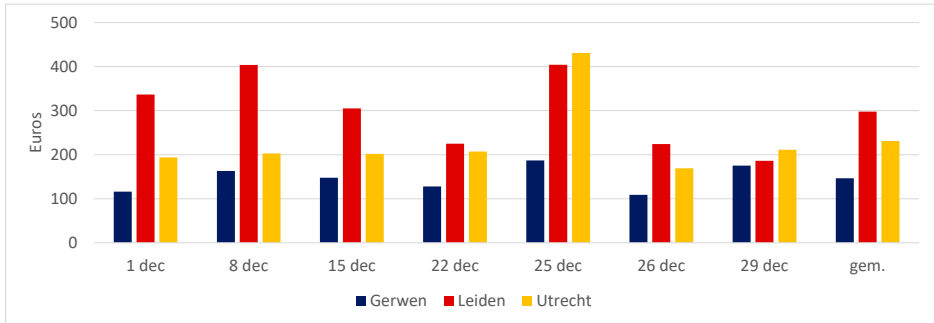
In memoriam
Mej. Hendrika Petronella van Vugt,
 geboren 25 juli 1930 te Berghem en
 overleden 21 januari 2020 te Nuenen,
 voorzien van de HH. Sacramenten van de
 R.K. Kerk op 14 januari jl.

22 Jaar was zij huishoudster van de
 St. Clemenspriorij in Gerwen!

*De Heer is mijn herder,
 het ontbreekt mij aan niets.*

Ps. 23, 1

Collecten in de maand december 2019

Mgr. B. Tissier de Mallerai FSSPX komt **zondag 22 maart a.s.**,
Zondag Gaudete, naar de St. Willibrordkerk in Utrecht!

Om 10.30 uur zal Mgr. het H. Vormsel toedienen en aansluitend de Pontificale Mis (met faldistorium) opdragen. De plechtigheden zullen worden opgeluisterd door het St. Ceciliakoor van onze Kapel O.L. Vrouw v.d. H. Rozenkrans in Leiden.

Kalender Gerwen

Februari

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart van Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Ignatius, biss. v. Antiochië en mart.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	2	10.30	Kaarswijding, Processie, Hoogmis	Opdracht van Jezus in de Tempel, Maria Lichtmis (2^e kl.) (4^e zondag na Driekoningen) kinderzegen
ma.	3	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Blasius, biss. en mart.; na de H. Mis Blasiuszegen
di.	4	18.30	H. Mis	H. Andreas Corsini, biss. en bel. (3 ^e kl.)
wo.	5	7.15	H. Mis	H. Agatha, maagd en mart. (3 ^e kl.)
do.	6	17.30	Lof	H. Titus, biss. en bel. (3 ^e kl.); ged. H. Dorothea, maagd en mart.
		18.30	H. Mis	
vr.	7	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Romualdus, abt
		18.30	H. Mis	H. Johannes van Matha, bel. (3 ^e kl.)
za.	8	9.00	H. Mis	<i>Godsdienstlessen</i>
		10.30	<i>Onderricht</i>	
zo.	9	10.30	Hoogmis	Zondag Septuagesima (2^e kl.)
ma.	10	18.30	H. Mis	H. Scholastica, maagd (3 ^e kl.)
di.	11	18.30	H. Mis	Verschijsning van O.L.V. te Lourdes (3 ^e kl.)
wo.	12	7.15	H. Mis	de zeven HH. Stichters v.d. Servieten van Maria, bel. (3 ^e kl.)
		17.30	Lof	
do.	13	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	14	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Valentinus, priester en mart.
za.	15	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. HH. Faustinus en Jovita, mart.
		10.30	<i>Onderricht</i>	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	16	10.30	Hoogmis	Zondag Sexagesima (2^e kl.)
ma.	17	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
di.	18	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Simeon, biss. en mart.
wo.	19	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	20	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)

vr.	21	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	22	9.00	H. Mis	De Stoel van de H. Petrus (2 ^e kl.)
zo.	23	10.30	Hoogmis	Zondag Quinquagesima (2^e kl.)
ma.	24	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
di.	25	18.30	H. Mis	H. Matthias, apostel (2 ^e kl.)
wo.	26	18.30	Aswijding, Askruisje, gez. H. Mis	Aswoensdag (1^e kl.); vasten en onthouding verplicht!
do.	27	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)
vr.	28	7.15	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Gabriël-van-de- Moeder-van-Smarten, bel.
za.	29	9.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)

Maart

zo.	1	10.30	Hoogmis	1^e zondag van de Vasten (1^e kl.); kinderzegen; Askruisje
		13.00		1 ^e voordracht
		13.45		meditatie in stilte
Vastenbezinning		14.15		2 ^e voordracht
		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht: Zaterdag 1, 8 en 15 februari (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.: bijeenkomst zondag 9 februari

Geloofsverdieping volwassenen: zondag 23 februari

Vastenbezinning: zondag 1 maart

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de eerste zondag van de maand

- Heren: 1. bekeringen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

Februari

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart van Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Ignatius, biss. v. Antiochië en mart.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	2	10.30	Kaarswijding, Processie, Hoogmis	Opdracht van Jezus in de Tempel, Maria Lichtmis (2^e kl.) (4^e zondag na Driekoningen); kinderzegen
vr.	7	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; ged. H. Romualdus, abt (4 ^e kl.)
za.	8	-----	geen H. Mis	H. Johannes van Matha, bel. (3 ^e kl.)
zo.	9	10.30	Hoogmis	Zondag Septuagesima (2^e kl.)
vr.	14	19.00	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Valentinus, priester en mart.
za.	15	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. HH. Faustinus en Jovita, mart.
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	16	10.30	Hoogmis	Zondag Sexagesima (2^e kl.)
vr.	21	19.00	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	22	9.00	H. Mis	De Stoel van de H. Petrus (2 ^e kl.)
zo.	23	10.30	Hoogmis	Zondag Quinquagesima (2^e kl.)
wo.	26	19.00	Aswijding, Askruisje, gez. H. Mis	Aswoensdag (1^e kl.); vasten en onthouding verplicht!
vr.	28	19.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.); ged. H. Gabriël-van-de-Moeder-van-Smarten, bel.
za.	29	9.00	H. Mis	van de Vasten (3 ^e kl.)

Maart

zo.	1	10.30	Hoogmis	1^e zondag van de Vasten (1^e kl.); kinderzegen; Askruisje
		13.00		1 ^e voordracht
		13.45		meditatie in stilte
Vastenbezinning		14.15		2 ^e voordracht
		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde

Catechismusonderricht: Zaterdag 1 en 15 februari (van 10.20-12.00 uur)

Eucharistische Kruisvaarders: bijeenkomst zondag 2 februari

Jong Katholiek Initiatief: bijeenkomst zondag 9 februari

Geloofsverdieping volwassenen en Militia Immaculatae: nader bericht per e-mail

Vastenbezinning: zondag 1 maart

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de derde zondag van de maand

Kalender Utrecht

Februari

za.	1	9.30	Onderricht	Godsdienstlessen
		11.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart van Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Ignatius, biss. v. Antiochië en mart.; daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	2	10.30	Kaarswijding, Processie, Hoogmis	Opdracht van Jezus in de Tempel, Maria Lichtmis (2^e kl.) (4^e zondag na Driekoningen); kinderzegen
vr.	7	18.00	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart van Jezus (3 ^e kl.); ged. H. Romualdus, abt
		19.00	H. Mis	
za.	8	9.30	Onderricht	Godsdienstlessen
		11.00	H. Mis	H. Johannes van Matha, bel. (3 ^e kl.)
zo.	9	10.30	Hoogmis	Zondag Septuagesima (2^e kl.)
vr.	14	19.00	H. Mis	door de week (4 ^e kl.); ged. H. Valentinus, priester en mart.
za.	15	9.30	Onderricht	Godsdienstlessen
		11.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. HH. Faustinus en Jovita, mart.
zo.	16	10.30	Hoogmis	Zondag Sexagesima (2^e kl.)
vr.	21	19.00	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	22	11.00	H. Mis	De Stoel van de H. Petrus (2 ^e kl.)
zo.	23	10.30	Hoogmis	Zondag Quinquagesima (2^e kl.)
wo.	26	19.00	Aswijding, Askruisje, gez. H. Mis	Aswoensdag (1^e kl.); vasten en onthouding verplicht!

vr. 28 19.00 H. Mis van de Vasten (3^e kl.); ged. H. Gabriël-van-de-Moeder-van-Smarten, bel.
za. 29 11.00 H. Mis van de Vasten (3^e kl.)

Maart

zo. 1 10.30 Hoogmis **1^e zondag van de Vasten (1^e kl.); kinderzegen; Askruisje**
13.00 1^e voordracht
13.45 meditatie in stilte
Vastenbezinning 14.15 2^e voordracht
15.00 Lof met Rozenhoedje
16.00 einde

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht: Zaterdag 1, 8 en 15 februari (van 9.30-10.30 uur)

Bespreking missaal: zondags 13.00 uur

Geloofsleer voor catechumenen: zondags 14.00 uur

Vastenbezinning: zondag 1 maart

27 maart 1967, Mgr. Lefebvre bezoekt Pater Pio

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 41

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 43

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 44

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: p.huysegems@googlemail.com

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71

6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zondag Hoogmis om 9.30 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen

Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 317

Vrijdag 21 februari 2020

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.stpiusx.nl
- www.stpiusx.be

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: drie kwartier vóór de H. Mis, eventueel ook na de H. Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 17,00.

2 Voorwoord

ZE HEBBEN HEM ONTTROOND

3 Hoofdstuk 28, deel 2: Vaticanum II en de katholieke gemeenschap

DE LITANIE VAN ONZE-LIEVE-VROUW

10 Zetel van Wijsheid, bid voor ons.

MILITIA IMMACULATAE

14 M.I. Nieuwsbrief

EUCCHARISTISCHE KRUISTOCHT

21 Uitleg van de intentie – Gabriëlle Lefebvre-Watine: voorbeeld van een katholieke moeder!

26 Schatkisten

27 Het Goddelijk Kind in de tempel

32 Puntje

35 De Geschiedenis van de Kerk

VAN DE PRIORIJ

38 Jaarprogramma 2020

39 Onze Overledenen

40 Collecten in de maand december 2019

40 H. Vormsel op zondag Gaudete

41 Kalender Gerwen

43 Kalender Leiden

44 Kalender Utrecht

46 Onze adressen in Nederland

47 District Benelux

47 Colofon